

решения потребителем. Кроме того у потребителя новой технологии появляются большие возможности повысить не только квалификацию своих сотрудников в сфере анализа и поиска необходимой информации, но и совершенствования возможности и методов переработки информации [3].

В отличие от параметрического риска, влияющего на изменение рынка до покупки новой технологии, стратегический риск характеризуется тем, что относится к тому моменту времени, когда решение о покупке новой технологии принято. Кроме того, этот вид риска учитывает также состояние внешней информационной среды. Если информационная среда имеет высокий уровень качества, то такой вид риска оказывает незначительное влияние на снижение стоимости новой технологии [4].

Для снижения уровня стратегического риска технологий выбор мероприятий может быть таким: повышение уровня доверия покупателя технологии, косвенное управление специфическими показателями качества технологии. Доверие покупателя к технологии создается на основе определенных обязательств ее разработчика по отношению к потребителю. Основанием такого доверия является репутация разработчика инновационных технологий.

Следовательно, обеспечение эффективного функционирования инновационного производства это – сложная комплексная проблема, касающаяся, в первую очередь, как маркетинга, так и менеджмента.

Список литературы: 1. Бажан Ю.М. Економічна теорія технологічних змін / Ю.М. Бажан. – К. : ВГ «Занович», 1996. – 240 с. 2. Гринев Б. В. Инноватика / Б. В. Гринев, В. А. Гусев. – Харьков : Институт монокристаллов, 2004. – 455 с. 3. Бугрова О. Методологічні основи оцінки ризику при прийнятті інвестиційних рішень / О. Бугрова // Економіка України. – 2002. – № 10. – С. 29–32. 4. Diter J. Y. Schneider. Alternative Technologiestrategien. Marktforschung & Management 4/89.

ТКАЧЕНКО М.О., асистент НТУ «ХПІ»

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЧНИХ КАРТ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

За умов незадовільних темпів розвитку української економіки,

які переважно обумовлені низьким рівнем інноваційної активності промислових підприємств, стає доцільним запровадження сучасного вискоефективного інструментарію управління інноваційними процесами. З метою запровадження такого інструментарію нагальним стає проведення реструктуризації системи управління процесами інноваційного розвитку, в ході якої відбуваються зміни у системі управління перебігом інноваційних процесів та структурі інноваційного потенціалу підприємства.

Таким чином, управління інноваційним розвитком підприємства на основі реструктуризації являє собою циклічно повторювальний взаємопов'язаний комплекс дій організаційного, економічного і фінансового характеру, спрямованих на зміни у стратегічному та операційному контурі управління інноваційними процесами, структурі інноваційного та виробничого потенціалу промислового підприємства у напрямку досягнення й підтримки цільового рівня економічної ефективності, фінансової стійкості та результативності інноваційної діяльності.

Окремої уваги заслуговує питання оцінки ефективності запровадження управлінського інструментарію проведення реструктуризації системи управління інноваційним розвитком, що обирається за результатами дослідження поточного стану інноваційного розвитку підприємства, який визначається на підставі аналізу підприємства за трьома векторами: фінансово-економічний стан, результативність інноваційної діяльності та тип корпоративних зв'язків, які складають основу тривимірної матриці оцінки стану інноваційного розвитку підприємства (рис. 1).

Характер корпоративних зв'язків	жорсткі	М'які	
		задовільний	незадовільний
Результативність інноваційної діяльності	високий	1	2
	низький	3	4
Фінансово-економічний стан підприємства		5	6
		7	8

Рисунок 1 – Матриця оцінки стану інноваційного розвитку підприємства

Теоретико-методичний підхід до проведення реструктуризації

системи управління процесом інноваційного розвитку базується на основі розробки стратегічних карт з реструктуризації системи управління інноваційним розвитком підприємства, які дозволяють враховувати поточний стан інноваційного розвитку підприємства та наявну структуру використання інноваційного та виробничого потенціалу під час формування доцільних комплекси фінансових інструментів та управлінських технологій прямого та опосередкованого впливу, які використовуються під час реструктуризації (рис.2) [1].

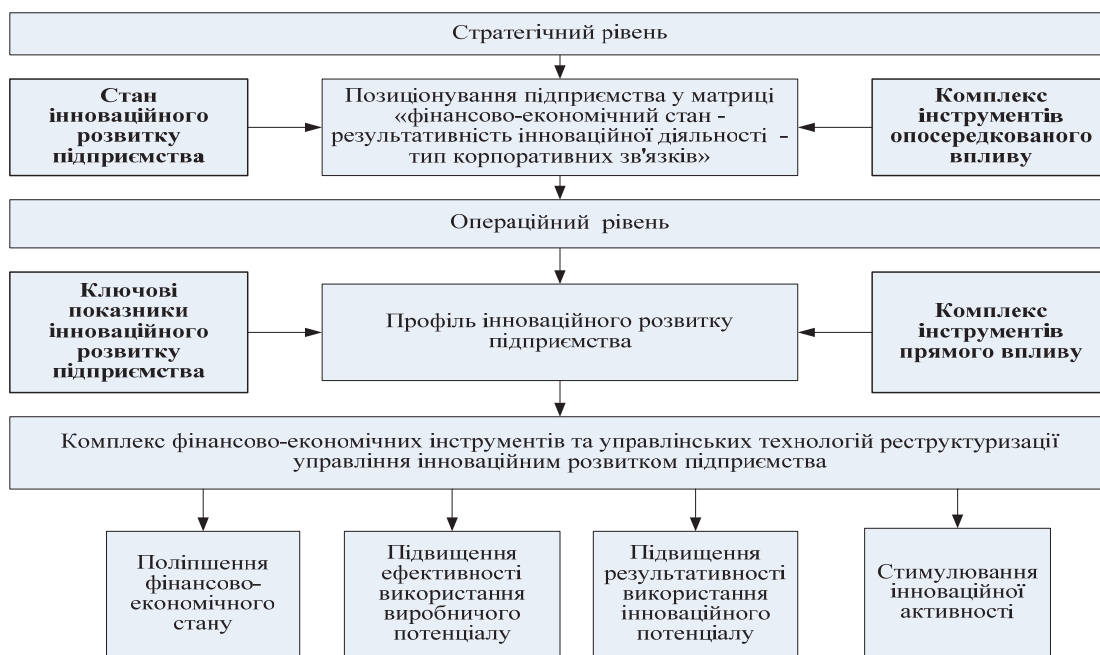

Рисунок 2 –Основні складові формування стратегічної карти інноваційного розвитку підприємства

Комплекс заходів реструктуризації складають інструменти прямого та опосередкованого впливу еволюційних та радикальних перетворень. Комплексні інструменти опосередкованого впливу використовують на стратегічному рівні управління, до їх складу можна віднести: стратегічне планування, ключові компетенції, місія і бачення, управління потоком інновацій тощо. У відповідності до комплексних управлінських технологій запроваджують спеціалізовані: збалансовану систему показників, бенчмаркінг, процесно-орієнтоване управління тощо. На операційному рівні проведення реструктуризації визначають напрямки зміни структури використання інноваційного та виробничого потенціалів підприємства, тому запроваджують

інструменти прямого впливу, серед яких: лізінг, факторинг, форфейтинг, оптимізація обороту товарно-матеріальних цінностей, оптимізація інвестиційних програм, скорочення витрат часу та інші. До радикального інструментарію реструктуризації можна віднести реінжиніринг процесів інноваційного розвитку та комплексний аутсорсинг (дунсайзінг) [2].

Оцінка ефективності реалізації стратегічних карт реструктуризації системи управління інноваційним розвитком підприємства проводиться за двома напрямками: переміщення підприємства в кращий сегмент матриці «фінансово-економічний стан – результативність інноваційної діяльності – тип корпоративних зв'язків» та приріст доходу від реалізації інноваційної продукції. Для її проведення використовують математичний апарат імітаційного моделювання - штучні нейронні мережі класу MLP, який дозволяє більш точно прогнозувати поведінку підприємств та очікуваний приріст інноваційного доходу в результаті запровадження заходів реструктуризації.

Список літератури: 1.Ткаченко М. О. Теоретико-методичний підхід до проведення реструктуризації системи управління процесом інноваційного розвитку промислового підприємства / М. О. Ткаченко // Бізнес-Інформ. – Харків : ХНЕУ, 2014. – № 12. – С. 193–199. 2.Ільїна С. Б. Контролінг процесів господарської діяльності в харчовій промисловості : навч. посібник / С. Б. Ільїна, Т. С. Журба. – Київ : Професіонал, 2008. – 592 с.

СТРОКОВ Є.М., канд.екон. наук, доцент

ВИЗНАЧЕННЯ ЦІЛЕЙ ПІДПРИЄМСТВА, ЯК ЕФЕКТИВНИЙ КРОК ДО АКТИВІЗАЦІЇ ЙОГО ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

Військовий конфлікт, зупинка та руйнуванням багатьох промислових підприємств значно посилили наслідки світової фінансової кризи в Україні, їх негативний вплив на стан української економіки [1], не тільки призвів до банкрутства значної кількості промислових підприємств, а й сповільнив темпи розвитку національної економіки в цілому. На це свідчать й досить низькі місця, що сьогодні займає національна економіка у рейтингах світових організацій, які оцінюють економічний розвиток. Це викликало необхідність проведення структурних змін і формування нових стратегій розвитку як країни, так і окремих підприємств.

Сучасні теорії наздоганяючого розвитку базуються на